

*Laat mij verder leven
in Uw herinnering.*

Dankbare herinnering aan

ELIZABETH EVERS

weduwe van

Gerhardus Johannes Kolker

Zij werd geboren te Erica, 19 oktober 1894, en na het ontvangen van de Sacramenten der zieken overleed zij in de Heer, 15 oktober 1981. Op maandag 19 oktober hebben we de plechtige Uitvaartmis gevierd in de parochiekerk te Erica, waarna we haar lichaam eerbiedig te ruste hebben gelegd op het R.K. kerkhof aldaar.

"Als ik zó moet worden, ben ik maar liever weg." Dat was moeder's gezegde als men het had over de oude dag en het verlies van zijn verstandelijke vermogens.

"Dan ben ik maar liever dood", gaf moeder daarmee te kennen. Maar je hebt het niet voor het zeggen. Een mens is geen heer en meester over leven en sterven.

Toch is moeder's wens in vervulling gegaan. Heel haar leven was ze pienter en helder van geest. Alleen de paar laatste weken was ze in de war afgewisseld door heldere ogenblikken. Dan kon ze, zoals altijd, gevat en raak voor de dag komen. Dan wist ze wel waar ze aan toe was. Dan kon ze naar de hemel verlangen. Dan kon ze bidden. Dat gaf haar vrede en overgave. Ze was niet

bang om te sterven. Ze was er voor klaar. En zo is moeder naar God gegaan, kort voor haar 87e verjaardag.

Bij al onze droefheid zijn wij dankbaar voor het lange leven van moeder. Ze genoot een goede gezondheid. Ze was flink en sterk. Ze kon niet stil zitten. Ze had een sterke wil en doorzettingsvermogen. Ze moest werken en zorgen. Ze stond klaar voor anderen bij dag en ontij. Ze was dankbaar voor de goede gaven van het leven. Ze genoot van haar kinderen en kleinkinderen. Dan was ze overgelukkig. Dan kwam haar gevoel voor humor naar boven. Maar ze kon ook hartgrondig meeleven met het verdriet van allen die haar dierbaar waren.

Ze was netjes. Je mocht bij haar binnenkomen.

Een wondere vrouw. Haar leven werd gedragen door een diep geloof en een gezonde christelijke levenswandel.

Moeder heeft ook nog het geluk gehad verzorgd te worden en te mogen sterven temidden van haar eigen volk, in het gezin van Dora. Daar was ze thuis de laatste zeven weken van haar leven. Vanuit dit tehuis is ze overgegaan naar het eeuwig Tehuis bij de Heer.

God zij dank.

Voor uw blijken van meeleven, belangstelling en gebed zeggen wij U hartelijk dank.

Familie Kolker.

Erica, oktober 1981.